

Lieve mensen,

Morgen is het hier groot feest, er zullen een groot aantal kinderen uit ons midden hier het feest vieren van hun 1^e communie. Al maanden worden ze begeleid naar dit moment, deze 1^e communie, deze 1^e ontmoeting met de verwording van het Lichaam van Christus.

Tot nu konden deze kinderen hun leven, hun dagelijkse leven invullen gezien vanuit kinderogen, prachtig toch.

We zien hoe deze kinderen zich spelende wijs ontwikkelen, de druk van tijd of stress is hun gelukkig ongewoon, waren wij nog maar zo!

In het Evangelie gebeurt er eigenlijk niets anders, de apostelen doen gewoon weer hun dagelijkse ding; lekker vissen.

Eigenlijk lijkt de situatie veel op die van de kinderen van morgen die hun eerste communie doen, onbezorgd en plezierig. Gewoon lekker je ding doen en niet meer of moeilijker.

Maar zo onbezorgd als het er op het eerste zicht uit ziet voor de apostelen, zoveel zorgelijker is hun situatie dit in tegenstelling met die van de eerste communicantjes morgen.

De apostelen, de leerlingen, de volgers van de weg zijn de weg kwijt, zijn volledig verdwaald en verloren, juist zij die zich in de eerste lezing de getuigen van Jezus noemen zijn Jezus helemaal kwijt. En juist zij moeten ons voorgaan in bemoediging en inspiratie en laten, zo dicht als ze bij Jezus waren, nou niet bepaald een bemoedigende indruk aan ons achter. Hoe moeten we dit verhaal vandaag en erger nog hoe moeten we dit morgen uitleggen aan onze kinderen.

Eigenlijk hadden we eerst het Evangelie moeten lezen en daarna die eerste lezing, want juist die 1^e lezing laat echt zien dat de apostelen niet voor een kleintje vervaard waren, dat ze echt bemoedigd en geïnspireerd waren door Jezus en de machthebbers van toen wel rauw lustten.

Maar juist het Evangelie brengt ons dicht bij onszelf en werpt een blik in onze eigen keuken van het leven. Want juist bij elkaar verzamelt weten we ons geloof uit te spreken, weten we te bidden en God eer toe te brengen. Maar wat voor zondag geldt, geldt dat maandag ook nog?

Beste mensen, wat voor de apostelen van toepassing was toen is nu net zo belangrijk voor ons: nml. Jezus geboren laten worden in je ziel, de zoon van God ruimte geven, de zoon van God misschien wel zelf willen zijn.

Maandag is gewoon weer maandag, voor de een is dat werken, voor een ander thuis zijn en zorgen voor het gezin, voor weer een ander is het genieten van de oude dag, en voor weer anderen kan maandag de zoveelste teleurstelling zijn zonder eerder genoemde zaken. Maar het maakt niet uit wat of waar we maandag zijn, als we maar wel eens tijdens onze beslommeringen of werkzaamheden opkijken om waar dan ook Jezus te kunnen ontdekken.

Misschien zit Jezus ergens gewoon wel op een bureau stoel, een keukenstoel of een bankje in het park gewoon toe te kijken net als in het Evangelie, kijkend hoe wij het eraf brengen zonder Hem. En als het mee zit roept Hij ons net zoals in het Evangelie " hé joh, doe het eens anders, laat mij nou eens wat meer toe in jezelf, ontdek nou eens wat meer dat Goddelijke in je zelf en merk hoe dagen dan beter zullen worden.

Lieve mensen, dit is de boodschap aan ons, we moeten niet roomser worden dan de paus, maar wel veel meer ons bezighouden, juist in de allerdaagse dingen, ons inderdaad bezighouden met God, met Jezus en opzoek gaan naar al het niet ontdekte Goddelijke in ons zelf. Maar dit zal niet lukken wanneer we niet ons verstand een poosje aan de kant zetten. Ons verstand trekt ons mee in de sleur van alle dag, ons verstand denkt alleen maar in cyclus van getijden, lente, zomer, herfst, ochtend, avond. Ons verstand denkt in leven en dood, in zwart wit, in jij bent fout of goed, in op tijd, in te vroeg of te laat.

Maar onze ziel weet beter en kijkt veel verder en ruimer veel spiritueler dan ons verstand. Kijk maar eens naar dat Evangelie waar Jezus 3 maal aan Petrus vraagt of hij Hem wel lief heeft, Jezus wil echt van Petrus weten of hij Hem met hart en ziel wil volgen. Jezus wil geen blinde volgelingen die met hun botte verstand hemelse heerlijkheden vertalen naar aardse absolute waarheden.

Jezus wil leven in de brouwerij, om het zo maar te zeggen, leven in je ziel, leven vanuit je ziel. Jezus zoekt interactie en geen dogma's, want je ziet dat dat werkt in het Evangelie, interactie met Jezus en je netten raken overvol, interactie met Jezus en die vissers die de hele nacht bot hadden gevangen en daarna luisterde naar Jezus en het nog eens probeerde tegen beter weten vingen tegen het ochtendlicht hun grootste vangst.

Inderdaad, hier gaat het om, denken in mogelijkheden, actief geloven doet je geloof groeien, amen

Peter Appel 21 april 2007